

Malmø-planen

Vår kjære ordfører Alf G. Møll sier alltid; alt henger sammen med alt. Så også på Malmø. Plutselig er denne saken kommet opp som om noen nettopp har slått på lyset blant hedningene.

Den godeste Hans B. Christensen, som eide Reperbanen, eller Mandals, som det heter i dag, var allerede for 15-20 år siden bekymret for Malmø. Ikke for boligene, men for industrien. Industrien vil bli presset bort, var hans store bekymring. Og det er i ferd med å skje. Men det har skjedd gradvis og det har vært til det gode.

Og det ser vi nå. I etterpåklokskapsens lys. Selv om noen har kjempet en stund for bedre bomiljø på Malmø, er det inntil ganske nylig at industrien har fått alternative arealer å etablere seg på. Jåbekksheia og Gismerøya har mottatt mange bedrifter som tidligere var i sentrum eller på Malmø. Og det er bra.

Industrien kan etablere seg på jomfruelig grunn og kunne bygge ut tidsmessige arealer og bygninger. De vil tjene på dette i det lange løp.

Men så er folk så utrolig kortsiktige. De tror at bare du slår på lyset, ja så har du bygget et nytt Roma. Vi har fremdeles Båtservice og Kjettingen på Malmø. Mandals er der også. Hver dag kommer det trailere som bringer rå-

varer og henter ferdigvarer. E-39 må ha en omkjøringsvei hvis det blir stopp på Skarvøybrua etc., etc. Slik vil det bli i mange år framover. I tillegg har vi storhandel som Felleskjøpet og andre. Legesenter osv. osv.. Så får vi nytt kulturhus, kino, hotell, service og boliger. Dette genererer masse trafikk og aktivitet. Døgnet rundt.

Tror virkelig folk på Malmø at bydelen skal bli et nytt Vestnes eller Sanden, hvor du kan sitte ute i hagen og nyte rødvinen til grillmaten. Glem det. Har du bosatt deg i New York, ja så må du tåle et pulserende byliv omkring deg. Hver dag. Hele døgnet. For det er det som kommer til å skje. Om 20 år har vi en pulserende bydel med restauranter, service, småhandel og storhandel. Vent og se.

Det som har laget et kortsiktig tilleggsproblem en stund er Saltverket og Gismerøya. Dette må vi i utgangspunktet kalle dårlig håndverk fra dem som den gang planla områdene. Saltverket skulle aldri vært påbegynt. Det var jo kun et stort fjell her. Som TT gnagde ned til grus og pukk. Men igjen – etterpåklokskap. Og Gismerøya – alt skulle vært tatt til industri, med en gang. Så hadde vi sluppet 30 år med et evigvarende gnål om hyttene til Egner-familien. Og så skulle man

allerede den gang ha sett hvor ny hovedvei ble bygget. Nå er heldigvis noe av dette løst, men det er en durablelig lærepeng for administrasjon og politikere.

Men så var det dette med å se sammenhengen. Hvor blir det av den nye E-39-traséen opp i alt dette? Den er helt glemt. Hvor kommer den? Hvor blir nedfartsårene til sentrum osv.? Det er her vår kjære ordfører kommer inn. Alle sammenhengene må kanskje sees på nytt. Muligens må hele infrastrukturen planlegges på nytt når vi ser hvor denne veien kommer. Derfor kjære mandalitter og politikerkolleger. Ta en ting av gangen – i riktig rekkefølge. Først skal vi ha E-39-traséen på plass, så skal vi detaljplanlegge infrastrukturen i utkanten av sentrum, som igjen vil ha noe å si for utviklingen i sentrum. Så enkelt. De vi ventet på er selvfølgelig STATEN. Tung og daukjort. AP styrer. SP har en hånd på rattet og foten på bremsen, mens SV sitter på tilhengeren. Men kursen er ustødig og farten elendig.

Derfor må de skiftes ut. Begynn i dag eller senest den 12. september.

Kaare Hjorth,
listekandidat Mandal FrP

Det første møte med skolen

For de fleste barna er SFO det første de møter om høsten når de skal begynne på skolen. Overgangen fra barnehage til SFO/skole kan virke stor, både for foreldre og barn. Derfor vil Lindesnes Høyre arbeide for at SFO skal bli en større del av samarbeidet «Overgang skole-barnehage».

Et godt samarbeid mellom barnehage, skole og SFO vil skape en helhetlig overgang for barnet. Samarbeidet bør omfatte tiden før, under og etter at barnet har sluttet i barnehagen og startet på skolen.

I denne tiden er det viktig at foreldre er aktive, støttende og positive samarbeidspartnere. Ved gjensidig informasjon i forhold til forventninger og samarbeid vil foreldrene oppleve at de blir tatt på alvor, og samtidig vil det gi trygge rammer rundt barnet.

Barnehagene og skolene i Lindesnes har i dag allerede gode samarbeidsrutiner, slik at det vil være mulig å inkludere SFO i dette samarbeidet. Vi ønsker ikke bare at barnehagene skal besøke skolen og SFO, men også at SFO skal inviteres til barnehagene, f.eks i skolens ferie når det er lange SFO-dager.

Lindesnes Høyre vil at barn som vokser opp i Lindesnes kommune få en best mulig start i livet!

Tone Lagestrand Waage,
3. kandidat Lindesnes Høyre
Anne Brit Bjørkelid,
5. kandidat Lindesnes Høyre

Etter 12 år som ordfører i Lindesnes, tyder de fleste tegn på at Ivar Lindals dager som kommunens fremste mann snart er over.

Mange vil mene det må skje et under hvis han skal kunne fortsette. Og under har jo hans parti og hans velgere et spesielt forhold til.

Bare et under kan redde ordfører Lindal

Sist: Stemningen sto i taket under KrFs valgveke for fire år siden. Arkivfoto: MARIUS LOLAND

For fire år siden var han stor favoritt. Bare to måneder tidligere hadde han skaffet kongelig besøk til åpningen av et av hans store prestisjeprosjekter, Spangereidkanalen. Kongelige fra de tre nordiske land seilte i konvoi opp den gjenåpnede sjøveien gjennom eidet, og dronningen selv sto for den høytidelige åpning. Og etter opptelling-en sto han der som den desiderte, men ukronede kongen på haugen.

Buttet i mot

Siden har det buttet imot. Både Lindal selv og hans parti som oppnådde 8 representanter av 21 i det nye kommunestyret har rett nok fått flertall for så godt som alle sine forslag også i denne perioden, og Lindal står fort-

satt beseiret tilbake når det gjelder de store slag. Men det har kostet. Først og fremst tillit i det resterende politiske miljø. Partier som var med da kommuniststyret konstituerte seg, falt fra. Varaordføreren, Janne Fardal Kristoffersen – ble hans største opposent. Det har skjedd før - i Lindals første periode da Aps Tom Rune Thorvaldsen gikk fra å være hans nærmeste medarbeider til å bli en heller uforsonlig motstander.

Hvorfor dette skjedde igjen, kan ha mange forklaringer. Men lett har det ikke vært å arbeide sammen med en så suverene leder. Lindals samarbeidsvilje og egenskap har ikke helt stått i stil med hans gjennomføringskraft og sterke tro på egne beslutninger.

Ved årets valg synes spørsmålet å være: Hvem – om noen – vil bidra til at Lindal og KrF får fortsette i posisjon?

Senterpartiet har nok stått ham nærmest, men lite tyder på at dette partiet vil få en oppslutning som er stor nok til å utgjøre flertall sammen med KrF. Og bare de aller mest optimistiske i KrF våger å tro at partiet vil gjenta brakvalget fra sist. I årets annonser heter det at «bare et sterkt KrF kan sikre Ivar Lindal fire nye år». Ja, noen andre vil neppe bidra særlig til at så skjer.

Lei av Lindal

For fra de øvrige partiene er det nok lite hjelp å få. Fra Ap til Frp – over hele skalaen er man rimelig lei av Lindal og hans parti. Motstand mot Lindal & Co er ikke tilstrekkelig grunnlag for å lage et politisk miljø som kan fø-

re denne kommunen ut av de vanskeligheter den for tiden befinner seg i. Tvert om - evne til å dra sammen – og til og med få KrF med etter hvert – er hva som skal til i Lindesnes kommune.

Oppgavene er store. Ordfører Lindal synes å bagatellisere det hele en smule, mens hans motstandere ikke legger fingrene imellom når de skal beskrive hvor stor den økonomiske utfordringen virkelig er. Behovet for en felles virkelighetsforståelse og felles virkemidler er overhengende. Spørsmålet om eiendomsskatt kan til syvende og sist bli mer nærgående og uunn-gåelig enn partiene nå vil være ved.

To kandidater

Så langt jeg ser det, finnes det to aktuelle ordfører kandidater.

Ny ledelse? Janne Fardal Kristoffersen (H) og Per Olav Skutle (V), sterke kandidater til å overta etter Ivar Lindal i Lindesnes. Arkivfoto: ANJA BENJAMINSEN

Høyres Janne Fardal Kristoffersen og Venstres Per Olav Skutle. Fardal Kristoffersen som den sprudlende, optimistiske all-roundpolitikeren med god erfaring, også litt fra Stortinget, bak seg. Skutle med sitt flegma, sitt solide økonomiske gagsyn og evne til å gjøre vanskelige tall forståelige. Sammen vil de være et godt par.

Hvem som havner i førerretet, vil valget ventelig avgjøre. Fardal Kristoffersen ligger antagelig best an, ikke minst siden hun har et parti som er fire ganger større enn Skutles, sann på landsbasis.

